

El mossèn perdut.

Un relat de: [jos monts](#)

Carta del Vaticà a la població de Montmartoriol

Un dia en mossèn Josep, de l'ermita Montmartoriol i regent del municipi, va desaparèixer sense donar explicacions als seus feligresos, els quals es preguntaven on podia ser el mossèn. Uns dies més tard tota la gent del municipi va rebre una carta del Vaticà:

Benvolguts senyors cristians,

El motiu pel qual ens dirigim a vostès és per donar-vos l'explicació de la desaparició d'en mossèn Josep, l'absència del qual us preocupa i angoixa. A vostès, que sou uns fidels devots i uns feligresos de la seva congregació, aquí teniu el comunicat oficial del Vaticà perquè li pugueu resar un Parenostre i un Ave Maria. Amén.

Us comuniquem:

Que, de moment, el Mossèn no podrà posar-se en contacte amb vostès, ja que està incomunicat en la cèl·lula de penitència en què ha de resar el rosari vint-i-quatre vegades al dia i fer dejú, que ja li anirà bé perquè està una mica grassonet.

S'ha detectat una desviació no massa eclesiàstica, evangèlica, després de les seves últimes estades a Roma i al Vaticà, on hauria d'haver fet unes jornades d'autoreflexió a la Santíssima i Il·lustríssima venerada Trinitat. Tot i haver confirmat la seva assistència, no va assistir-hi.

Últimament hem rebut el malestar i les queixes dels marits de les senyores que assistien a missa, ja que, a l'hora de resar el rosari de les cinc de la tarda, hi afegia la seva xerrada no gaire adient al catolicisme: se n'anava en raons, les quals eren una mica profanes. No sabem per què les nostres mullers agafaven un altre concepte de la vida. Fins i tot donava hores a la tarda/nit per anar al seu confessor. No sabem ni per què ni què els donava, ja que no creiem que les nostres mullers tinguessin gaires pecats per confessar. Tampoc sabem quins pecats podien tenir si, solament, eren una dotzena de masies allunyades les unes de les altres (el municipi era molt gran i amb pocs habitants). Ai, Senyor! És que solament es parlava d'ell com si fos un profeta i, en qualsevol conversa, havia de sortir Mossèn Josep. Ja n'estàvem cansats!

Tot tenint ja la mosca al nas, les sospites venien des que ell es va fer càrrec de la parròquia Montmartoriol. El municipi va pujar el cens de natalitat un trenta-cinc per cent en poc més de quatre anys. Miracle! Fins i tot va pujar més que la producció de les vaques lleteres de la comarca. De tant anar a l'església, no sabem fins a quin punt l'obra de l'Esperit Sant les deixava prenyades, a les senyores.

Rebudes les queixes discordants dels feligresos (marits laics de la parròquia, també), els quals se senten cornuts o, almenys, sospiten ser-ho, com a prevenció hem pres la següent determinació: a en Mossèn Josep se li ha confiscat l'ordinador per seguretat, ja que el feia servir per escriure els sermons del diumenge i altres lletanies pecaminoses, lluny de la interpretació del llibre sagrat i dels evangelis segons Sant Marc, en comptes de predicar i donar exemple. Ara bé, segons altres fidels de la seva àrea d'influència, es veu que era un bon samarità perquè ajudava les iaies que tenien dolors: els subministrava medicaments, no de farmàcia sinó casolans, que anaven prou bé, ja que havia estudiat satisfactòriament Teologia natural (teologia naturalis) al seminari dels Salesians, a Ripoll; i, a més, va seguir la gran obra de Sant Agustí: *Antiquitates rerum divinarum*.

Era molt estimat i volgut pels nens perquè, desinteressadament, els feia classes de música moderna. Vet aquí quina heretgia: música moderna en comptes de música barroca! I tots els nens el volien, fins i tot, per fer una petita lligueta de futbol. Les mares n'estaven més que encantades, veient els seus fills jugant.

També sabem que estava atrafegat amb l'escriptura d'un petit relat a la Mare de Déu de Montserrat. No sabem quin interès podia tenir. Però bé, el que ha de fer és continuar escrivint música, ja que això està molt bé sempre que sigui barroca i dedicada a alguns membres de la Santa Mare Església o als dotze Apòstols, i que indueixi els feligresos a deixar les seves almoines generoses a l'apostolat del Vaticà.

Tot això que us hem explicat servirà per fer un estudi de comprovació: els camins del Senyor són infinits. Podria ser per obra de l'Esperit Sant. Ho haurem d'investigar. Miracle.

Després de les males conductes dels darrers mesos, esperem que se'n redimeixi. Depenent del que faci, serà perdonat o castigat per la Santa Inquisició com a pecador.

Solament em falta acomiadar-me de vostè, germana Montserrat, i desitjar-li que trobi el camí dret que el nostre pare ens ha ensenyat.

Prego per vostè. In nomine Patris et filii et Spiritus Sancti

S.D.B. Iglesias Vaticanienses

Prefecto: Cardenal Tocabruno Collonero

PS: Resa amb nosaltres:

Pater Noster

Pater Noster, qui es in caelis,

sanctificétur nomen Tuum,

adveniat Regnum Tuum,

fiat volúntas tua, sicut in caelo et in terra.

Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie,
et dimitte nobis débita nostra,
sicut et nos dimittímus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentationem,
sed libera nos a malo.

jm